



Bruxelles, den 21.10.2015
COM(2015) 602 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET
OG DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK**

**En køreplan for at nå frem til en mere ensartet ekstern repræsentation for euroområdet
i internationale fora**

DA

DA

1. INDLEDNING

For at kunne fuldføre ØMU'en må større ansvarlighed og integration i EU og euroområdet følges op af en styrkelse af institutionerne. Et af de områder, hvor traktaten eksplicit omhandler konkrete skridt i retning af dette mål, og hvor det derfor kan gøres allerede i dag, er den eksterne repræsentation for euroområdet.

Euroområdet er en stor åben økonomi med et internationalt politikansvar.

Euroområdets økonomiske og finansielle vægt¹ og det forhold, at der er en fælles penge- og valutakurspolitik, har gjort, at euroområdets politiske beslutninger og økonomiske udvikling har fået større og større betydning for verdensøkonomien. Euroen er en velfungerende og stabil valuta. Den deles af 19 EU-medlemsstater og mere end 330 millioner borgere. Den har givet sine medlemmer prisstabilitet og beskyttet dem mod ekstern ustabilitet. Trods den seneste krise er den fortsat den næstvigtigste valuta i verden med en andel på næsten en fjerdedel af de globale valutaeserver og med næsten tres lande og territorier rundt om i verden, der enten direkte eller indirekte har bundet deres valuta til den.

Euroområdets politiske betydning er blevet meget større inden for de senere år. Med det europæiske semester og vedtagelsen af den såkaldte sixpack-og twopack-lovgivning² samt traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union³ er der sket en integration, styrkelse og udvidelse af overvågningen på EU-plan af medlemsstaternes politikker på væsentlige områder af makroøkonomisk og budgetmæssig betydning. Den Europæiske Stabilitetsmekanisme blev indført som en permanent kriseløsningsmekanisme for landene i euroområdet. Unionen har også indført Bankunionen med centraliseret tilsyn og afvikling for banker i euroområdet, og den er åben for alle andre medlemsstater.

Denne udvikling er ikke slået igennem i den eksterne repræsentation for Unionen, når den udøver sine specifikke beføjelser hvad angår euroområdet (herefter benævnt "ekstern repræsentation for euroområdet"). Det indebærer, at euroområdets stemme har en begrænset effekt i de internationale finansielle institutioner. De fremskridt, der er gjort med hensyn til at fremme den interne integration i euroområdet, må projiceres over på det eksterne plan, blandt andet ved en mere samlet ekstern økonomisk repræsentation. Den eksterne repræsentation må gøres mere sammenhængende, således at euroområdet vil kunne spille en mere aktiv rolle i internationale finansielle institutioner og effektivt vil kunne forme sin fremtidige rolle i den globale finansielle arkitektur. Dette koncept blev allerede fremhævet som en af nøgleprioriteterne i Kommissionens plan for en udbygget og egentlig Økonomisk og Monetær Union⁴.

I de fem formænds rapport fra juni 2015 om den kommende Økonomiske og Monetære Union⁵ blev det yderligere understreget, at en styrket international stemme er en integrerende del af de igangværende bestræbelser på at forbedre den økonomiske styring i euroområdet. Og eftersom ØMU'en bevæger sig i retning af økonomisk, finansiell og finanspolitisk union, bør dens eksterne repræsentation også være mere og mere samlet.

¹ Unionen udøver sine beføjelser for de medlemsstater, der har euroen som valuta, i overensstemmelse med traktaterne (afsnit VIII, kapitel 4, TEUF).

² [http://europa.eu/rapid/press-release MEMO-13-318_nl.htm](http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-13-318_nl.htm)

³ Traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union, 1. februar 2012: <http://www.consilium.europa.eu/european-council/pdf/Treaty-on-Stability-Coordination-and-Governance-TSCG/>

⁴ En plan for en udbygget og egentlig Økonomisk og Monetær Union - COM(2012) 777, 30.11.2012, http://ec.europa.eu/archives/commission_2010-2014/president/news/archives/2012/11/pdf/blueprint_en.pdf.

⁵ De fem formænds rapport "Gennemførelse af Europas Økonomiske og Monetære Union", 22. juni 2015, http://ec.europa.eu/priorities/economic-monetary-union/docs/5-presidents-report_en.pdf.

Europa-Parlamentet har også krævet en samlet ekstern repræsentation for euroområdet⁶.

Der er gjort betydelige fremskridt med hensyn til at styrke Unionens og euroområdets eksterne repræsentation i mange internationale økonomiske og finansielle fora, men der må gøres endnu mere for at nå frem til en egentlig samlet ekstern repræsentation.

I denne meddelelse gives der derfor en køreplan, som skal føre til en mere samlet ekstern repræsentation for ØMU'en, og som der vil kunne opnås konsensus om i Rådet og Europa-Parlamentet. Denne proces skal forløbe gradvis.

Den eksterne repræsentation for euroområdet er stadigvæk særdeles fragmenteret i Den Internationale Valutafond (IMF), som gennem sine låneinstrumenter og sin overvågning er en institutionel nøgleaktør inden for global økonomisk styring. Kommissionen fremsætter derfor parallelt hermed et lovgivningsforslag om foranstaltninger til etablering af en samlet repræsentation for euroområdet i IMF. Det skal dog ikke være til hinder for, at der fremover kan ske en udvikling, som vil nødvendiggøre en yderligere styrkelse af euroområdets repræsentation også i andre internationale fora.

2. NUVÆRENDE EUROOMRÅDEREPRÆSENTATION I INTERNATIONALE FORA

Til trods for at der er store interesser for euroområdet på spil, er den eksterne repræsentation for euroområdet i **IMF** for øjeblikket stærkt fragmenteret og ikke særligt effektiv.

IMF er gennem sine låneinstrumenter og sin overvågning et væsentligt element for den globale og finansielle styring. IMF har sammen med Kommissionen og ECB spillet en nøglerolle i udformningen af programmer, der skal redde medlemsstater, som er ramt af statslige gældskriser. Desuden betyder den styrkede styringsramme for økonomisk politiksamordning og kraftig konvergens af finansiell sektorregulering og -tilsyn i forbindelse med Bankunionen, at IMF fremover vil blive nødt til at gå langt videre end til et nationalt perspektiv i sin vurdering af tilsyn og krisestyring i euroområdet. Ved at have en effektiv repræsentation for euroområdet vil det være muligt at give et fælles budskab fra euroområdet i IMF om emner som økonomisk politik og finanspolitik, makroøkonomisk overvågning, valutakurspolitikker og finansiell stabilitet. Det vil også være en fordel for tredjelande, hvis der er en mere sammenhængende repræsentation, navnlig med et stærkere og mere konsekvent bidrag fra euroområdet til global økonomisk og finansiell stabilitet.

På baggrund heraf fokuseres der i denne meddelelse og det tilhørende lovgivningsforslag på IMF som det første skridt i styrkelsen af den eksterne repræsentation for euroområdet.

Målet med at sikre en passende repræsentation for Unionen generelt og euroområdet i særdeleshed går helt klart videre end repræsentationen i IMF og er også relevant i en række andre internationale fora, hvoraf nogle bliver nævnt nedenfor.

Med en passende repræsentation i **G7** og **G20** får Unionen og euroområdet mulighed for at give input til den globale politiske dagsorden og for at fremme europæiske løsninger på globale udfordringer i nøgleområder som makroøkonomisk politiksamordning, reform af finansiell regulering og gennemsigtighed på skatteområdet. På lederniveau i G7 er Unionen og euroområdet repræsenteret ved formanden for Det Europæiske Råd og formanden for Kommissionen. På finansministerniveau og på centralbankchefniveau i G7 er euroområdet

⁶ Europa-Parlamentets beslutning af 25. oktober 2011 om global økonomisk styring (2011/2011(INI), <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//NONSGML+TA+P7-TA-2011-0457+0+DOC+PDF+V0//EN..>

repræsenteret ved Eurogruppens formand, Kommissionen og Den Europæiske Centralbank (ECB). På stats- og regeringschefniveau i G20 er Unionen og euroområdet repræsenteret ved formanden for Det Europæiske Råd og formanden for Kommissionen. Kommissionen og ECB forelægger eurorådets holdninger, når G20 drøfter anliggender vedrørende eurorådets beføjelser på møder for finansministre og centralbankchefer.

Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB) samordner det internationale arbejde med finansiell regulering og er politisk ansvarligt over for G20. Kommissionen og ECB repræsenterer som medlemmer Unionens jurisdiktion. Kommissionen er også medlem af FSB's Afviklingsstyringsgruppe. Med repræsentationen i FSB er der mulighed for at give input til udviklingen og gennemførelsen af effektive regulerings- og tilsynspolitikker og for at tage fat om sårbarheder, der påvirker finansielle systemer, med henblik på global finansiell stabilitet.

De Forenede Nationer (FN) drøfter i visse tilfælde anliggender, der har betydning for euroområdet, for eksempel for nylig rammen for international gældsoplægning. I 2011 vedtog FN's Generalforsamling resolution A/65/276 om en opgradering af Unionens observatørstatus og fremme af dens ret til at deltage arbejdet i Generalforsamlingen, blandt andet ved at tillade den at komme med indlæg på vegne af EU (og EU's medlemsstater) og på lige fod med andre vigtige grupper at kunne forelægge forslag og at deltage i den generelle debat hvert år i september⁷. Ud over den udvidede observatørstatus er Unionen som den eneste ikkestatslige deltager part i mere end 50 multilaterale FN-aftaler og konventioner, der er undertegnet i FN-regi.

OECD foretager regelmæssigt økonomiske undersøgelser af euroområdet. Unionen har en specifik status i OECD og har samme prærogativer som medlemmerne, undtagen i to tilfælde. Unionen har ikke ret til at stemme og giver ikke et obligatorisk bidrag til OECD's budget. Unionen er fuldgældigt medlem af en række OECD-udvalg, blandt andet Komitéen for Udviklingsbistand.

Der er ikke en specifik fokus på euroområdet i **Verdensbankens** arbejde. Unionen som sådan er ikke repræsenteret i Verdensbankens bestyrelse. Kommissionen har observatørstatus i Udviklingskomitéen (dvs. på ministerplan).

Med undtagelse af IMF er der normalt repræsentanter for Unionen og/eller euroområdet til stede i alle ovennævnte fora, der har specifik fokus på euroområdet. Men det er ikke altid, at euroområdet har talt med én enkelt stemme. Eurorådets interesser varetages særligt effektivt, når holdningerne er velsamordnede på forhånd, men i praksis er det ikke altid tilfældet.

I betragtning af den globale arkitekturs dynamiske karakter bør der også være en passende ekstern repræsentation for euroområdet i nyetablerede internationale finansielle institutioner. Spørgsmålet om ekstern repræsentation er for eksempel også blevet rejst i forbindelse med drøftelserne om dannelsen af nye valgkredse i Den Asiatiske Infrastrukturinvesteringsbank (AIIB), hvor 14 medlemsstater (heraf 10, som er medlemmer af euroområdet) er blevet accepteret som stiftende medlemmer.

3. FORHINDRINGER FOR EN MERE EFFEKTIV EKSTERN REPRÆSENTATION I IMF

I dag er der mange organisatoriske og institutionelle forhold, som vanskeliggør eller endog forhindrer en effektiv repræsentation for euroområdet og levering af et fælles budskab i IMF.

Stærk fragmentering blandt medlemsstaterne

⁷ http://www.unbrussels.org/images/pdf/2011/A_RES_65_276.pdf

Den nuværende fragmentering blandt medlemsstaterne i euroområdet i IMF's bestyrelse, hvor de 19 euroområdet medlemsstater for øjeblikket er spredt over seks valgkredse⁸ og to enkelte bestyrelsesposter, forhindrer en effektiv repræsentation af euroområdet i IMF. De medlemsstater i euroområdet, der er i valgkredse med tredjelande, er ofte ikke i stand til at støtte fælles holdninger for euroområdet eller undertegne fælles erklæringer for euroområdet på grund af divergerende synspunkter eller interne ordninger i deres respektive valgkredse. Resultatet er, at medlemsstaterne ofte er forhindret i at tale med én stemme i nøglespørgsmål, blandt andet om IMF's kvoter, tilpasningsprogrammer, overvågning eller andre politikemner. Derfor er euroområdets repræsentation svækket, og bestræbelserne på at tale med én stemme umuliggøres og dermed muligheden for at få en enkelt dagsorden for euroområdet og fælles prioriteter.

Utilstrækkelig repræsentation for euroområdet som helhed

For øjeblikket er der ikke nogen egentlig repræsentant for euroområdet med et officielt mandat til at forelægge og forsvare euroområdets politikker og interesser i IMF's bestyrelse. Denne opgave varetages for øjeblikket af formanden for EURIMF⁹. I den nuværende opbygning er der ikke taget hensyn til de signifikante ændringer, der er sket i den interne styring af euroområdet i de senere år. Den fragmenterede repræsentation er sammen med manglen på en officiel repræsentant for euroområdet, som ville have et klart mandat til at repræsentere euroområdet i IMF's bestyrelse, ikke i overensstemmelse med den øgede fokus, som IMF har på euroområdet som helhed, eftersom IMF tager euroområdet i betragtning ved national overvågning og vurderer fælles euroområdepolitikker som makroøkonomisk politikblanding, reform af finansiel regulering eller foranstaltninger vedrørende Bankunionen.

For øjeblikket er det kun ECB, der har observatørstatus i IMF's bestyrelse og kan deltage i drøftelser af særlige emner vedrørende dens monetære ansvar. Der bør derfor ske en styrkelse af euroområdets repræsentation, navnlig ved at få en egentlig repræsentant for euroområdet for alle relevante emner.

Utilstrækkelig samordning på euroområdeplan

Repræsentationen af euroområdet på internationalt plan i forbindelse med Den Økonomiske og Monetære Union, navnlig i anliggender vedrørende IMF, blev vedtaget på Det Europæiske Råds møde i Wien i 1998.

For øjeblikket foregår der kun samordning på unionsplan, og der er ingen specifik samordning på euroområdeplan. Samordningen af fælles budskaber om IMF-politikemner finder sted i Det Økonomiske og Finansielle Udvalg (EFC) og dets permanente arbejdsgruppe for IMF-anliggender (SCIMF). Disse fælles budskaber sendes derpå til medlemsstaternes repræsentanter i fonden (EURIMF) med henblik på møderne i IMF's bestyrelse. Medlemsstaternes repræsentanter kan så beslutte at udstede fælles erklæringer. Det sker regelmæssigt for emner som overvågning af euroområdet og programmet til vurdering af den Unionens finansielle sektor (FSAP). Det er imidlertid ikke, hvad der normalt sker i andre tilfælde, hvor medlemsstaterne bliver enige fra sag til sag. Der foregår også samordning for budskaber om programlande i euroområdet og artikel IV-høringer af medlemsstaterne.

⁸ EN IMF-valgkreds er en gruppe af stiftende medlemslande, som er repræsenteret ved en enkelt eksekutivdirektør i IMF's bestyrelse. Strukturen i IMFC er også en afspejling af bestyrelsen og dens 24 valgkredse.

⁹ Siden 1. juli 2007 er formanden for EURIMF blevet valgt ved konsensus blandt repræsentanterne for alle EU-medlemsstater i IMF for en periode på to år, uanset hvem der har det aktuelle formandskab i Rådet. Vedkommende har blandt andet til opgave at forberede og lede møder i EURIMF, forelægge vedtagne holdninger for Unionen/euroområdet og fremsætte formandskabserklæringer på bestyrelsesmøder og desuden tjene som forbindelsesled til ledelsen i IMF. Det skal dog bemærkes, at den primære rolle for eksekutivdirektøren, der er valgt som EURIMF-formand, fortsat er at repræsentere sin egen valgkreds.

Der er gjort mange fremskridt inden for de senere år med samordning, blandt andet en styrkelse af samordningsordninger i 2007, valg af en EURIMF-formand, forbedring af arbejdsforbindelserne mellem EFC/SCIMF og EURIMF og øget samordning mellem EURIMF-medlemmer om bestyrelsens strategier. Men der er stadigvæk begrænsninger i de nuværende samordningsordninger. Der er mange eksempler på, at samordningen af vigtige IMF-sager ikke har været optimal, eller at medlemsstaterne har besluttet at støtte deres nationale holdninger fremfor at forsvare en fælles unionsholdning. Det svækker medlemsstaternes muligheder for, at de i IMF kan fremme emner, der er af fælles interesse for euroområdet.

4. MOD EN MERE KONSEKVENT OG EFFEKTIV EKSTERN REPRÆSENTATION FOR EUROOMRÅDET I IMF

I betragtning af hvilken nøglerolle IMF spiller i den globale økonomiske og finansielle styring, er det nødvendigt at skabe mere sammenhæng og have en fælles stemme fra euroområdet i IMF.

Der bør hurtigst muligt opstilles og vedtages ordninger med en mere konsekvent og effektiv ekstern repræsentation for euroområdet i IMF, men de bør gennemføres skridt for skridt, således at alle involverede aktører – på unionsplan og på internationalt plan – kan foretage alle nødvendige retlige og institutionelle tilpasninger.

Det bør være en **tretrådet tilgang**: i) mere samordning blandt medlemsstaterne i euroområdet; ii) bedre repræsentation for euroområdet i IMF; og iii) når de nødvendige tilpasninger til IMF-styringen er foretaget, en samlet repræsentation og en enkelt bestyrelsespost for euroområdet.

Denne udbyggede euroområderepræsentation bør fokusere på euroområdet, men der må også opretholdes og, hvor det er muligt, ske en yderligere samordning med medlemsstaterne uden for euroområdet for at bevare integriteten af det indre marked og Unionen som helhed. Der må ligeledes foregå en større samordning med andre IMF-medlemmer.

1) Mere samordning blandt medlemsstaterne i euroområdet

a) De nuværende samordningsordninger for euroområdet vedrørende IMF-anliggender bør styrkes. Medlemsstaterne blev i 2007 enige om, at de ville forberede fælles euroområdeerklæringer for emner, som direkte og udelukkende vedrørte fælles politikker for euroområdet. Dette bør styrkes og udbygges, således at det bliver et krav, at der systematisk skal gives fælles erklæringer om al IMF-politik, lande og overvågning, der har betydning for euroområdet. Krisen har vist, at det er yderst vigtigt, at euroområdet kan tale med én stemme, især når det gælder IMF's programmer, finansieringsordninger og kriseløsningspolitikker. Med en bedre samordning vil der blive flere emner, som medlemsstaterne i euroområdet udsteder fælles erklæringer om til bestyrelsen.

De nuværende samordningsordninger og -strukturer bør opgraderes således:

- 1) **Der indføres regelmæssige høringer:** Kommissionens og IMF's systematiske informationsudveksling for dokumenter er baseret på en aftale fra 1972. Kommissionen vil ajourføre aftalen og anmode om regelmæssige høringer, således at der kan tages hensyn til den nuværende situation af fælles interesse. Det indebærer, at når dokumenter, som er udarbejdet af personalet om horisontale anliggender, der vedrører euroområdet (f.eks. artikel IV-rapporter for euroområdet og Unionen/medlemsstaterne i euroområdet, programmer til vurdering af den finansielle sektor (FSAP) for medlemsstaterne i euroområdet samt dokumentation vedrørende

Unionen og euroområdet (programlande), sendes til eksekutivdirektørerne, fremsendes de også til Kommissionen.

- 2) **Samordningsinfrastrukturen opgraderes:** EFC-Underudvalget for IMF-anliggender (SCIMF) bør omdannes til et EFC-Underudvalg for alle internationale finansielle institutioner. For øjeblikket bliver IMF-relaterede emner, som har betydning for euroområdet, drøftet direkte i Eurogruppens Arbejdsgruppe (EWG). Det bør overvejes at få nedsat et SCIMF/EFC-Underudvalg i euroområdesammensætning. Dette "Euro SCIMF-Udvalg" bør rapportere til EWG. Tilsvarende bør der nedsættes et EURIMF-Udvalg i euroområdesammensætning i Washington D.C. parallelt med det EU EURIMF, som allerede eksisterer nu.
- 3) **Eksisterende samordningsordninger vedrørende IMF-anliggender i Bruxelles ajourføres:** Det nuværende arbejde med IMF-samordning bør styrkes. Omfanget af samordningen bør udvides til at omfatte alle anliggender af betydning for euroområdet. Der bør være et krav om, at der mere systematisk skal udstedes fælles erklæringer i stedet for erklæringer fra individuelle medlemsstater. Denne ajourføring kan også omfatte en bedre planlægning af samordningen i form af et fælles EURIMF/SCIMF-arbejdsprogram, øget fokus på IMF-anliggender i dagsordener for EFC/EWG og ØKOFIN/Eurogruppen og mere regelmæssig rapportering fra EURIMF-formanden til EFC/EWG. Eurogruppen bør udstede fælles erklæringer om emner, hvor det er af væsentlig betydning, at der er en fælles politisk holdning fra euroområdet.
- 4) **Samordningen i Washington D.C. gøres bedre:** Hvis der sker ændringer i arbejdsmetoderne i Bruxelles, må dette også afspejles i EURIMF i Washington D.C., f.eks. ved: i) regelmæssige EURIMF-møder om anliggender af betydning for euroområdet baseret på IMF's arbejdsprogram. Denne planlægning vil også kunne være til hjælp for arbejdet i Bruxelles; ii) systematisk udstedelse af fælles erklæringer; iii) når det ikke er muligt med fælles erklæringer, skal det sikres, at der i individuelle erklæringer fra medlemsstaterne er fælles budskaber om fælles politikker for euroområdet som for eksempel finanspolitik og pengepolitik; iv) EURIMF-medlemmer bør endnu mere systematisk nå til enighed om fælles strategier for bestyrelsen. Medlemsstaterne bør forpligte sig til at undgå at komme med modstridende synspunkter i bestyrelsen.

b) Styrkelsen af samordningsordningerne for euroområdet vedrørende IMF-anliggender bør følges op med større ansvarlighed over for Rådet og Europa-Parlamentet. De nuværende erklæringer til IMF's forårs- og årsmøder bør erstattes af erklæringer fra Eurogruppen. Europa-Parlamentet bør informeres fuldt ud om disse erklæringer.

2) Bedre repræsentation af euroområdet ved en omlægning af valgkredsene i IMF

Valgkredsene bør gradvis omlægges, så der skabes rene euroområdevalgkredse i IMF. Arbejdet hermed bør indledes så hurtigt som muligt. Det vil kunne give større gennemslagskraft for euroområdets stemme i bestyrelsen. Det vil også bidrage til at gøre euroområdet til en nøgleaktør ved udformningen af IMF's politikker og strategier.

Medlemsstaterne og euroområdemedlemsstaterne har ofte flere fælles interesser i IMF, end de har med andre IMF-medlemslande. Samtidig har Unionen etableret en række meget tætte bånd med kandidatlande og naboskabslande, som har de samme interesser. Disse bånd bør bevares ved omlægningen af IMF-valgkredse.

Rådet bør nå til enighed om en fælles ramme med principper for, hvordan omgrupperingen af EU-landene og euroområdelandene skal foregå i IMF, således at der bliver mulighed for et tættere samarbejde:

1) I 2010 forpligtede nogle af de veludviklede europæiske lande sig til at begrænse deres repræsentation i IMF's bestyrelse med to bestyrelsesposter senest på tidspunktet for det første valg til IMF's bestyrelse, efter at 2010-kvotereformen har fået virkning. En stor del af denne forpligtelse er allerede blevet opfyldt. Medlemsstaterne skal foretage de resterende ændringer på en måde, som er i overensstemmelse med sigtet med at omgruppere medlemsstaterne i euroområdevalgkredse, og som kan gøre repræsentationen mere sammenhængende.

2) Når 2010-reformen er blevet ratificeret, vil valgkredsene med de to største medlemsstater, som for øjeblikket stadig har hver deres egen bestyrelsespost – Frankrig og Tyskland – kunne åbne deres valgkredse for andre europæiske lande, som på passende vis skal inddrages i styringen heraf.

3) Mange af Unionens og euroområdets medlemsstater er for øjeblikket i gruppe sammen med tredjelande, som ofte har andre grundlæggende interesser. Disse medlemsstater bør sigte mod at komme i valgkredse, hvor der kun er medlemsstater.

4) Euroområdets medlemsstater bør omgrupperes i færre rene euroområdevalgkredse. Desuden bør alle medlemsstater på mellemlang sigt forsøge at komme med i fælles valgkredse med blandt andet, hvis det er muligt, kandidat- og naboskabslande.

5) Sidste skridt bør være, at euroområdets medlemsstater kommer ind i én og samme valgkreds, som det fremgår af afsnit 3.

Medlemsstaterne bør blive enige om, at det i Rådet skal drøftes, hvilke fremskridt der gøres hen imod større sammenhæng i repræsentationen for euroområdet i fonden, forud for hvert valg til IMF's bestyrelse, dvs. hvert andet år. Fremover bør ændringer i valgkredsordningerne foretages på en sådan måde, at det øger sammenhængen i euroområdets repræsentation.

3) Hen imod en samlet repræsentation for euroområdet

Ud over at foreslå bedre samordning og omlægning af valgkredse forelægger Kommissionen i dag et lovforslag til, hvordan der kan opnås en samlet repræsentation for euroområdet for mere effektivt at kunne varetage euroområdets interesser i IMF's bestyrelse. Det er på linje med overvejelserne i de fem formænds rapport om en mere central styring fra Eurogruppens side for at fremme og repræsentere euroområdets interesser og en kommende finansforvaltning for euroområdet. Når der er foretaget de nødvendige tilpasninger til IMF's styring, bør der derfor indføres en enkelt bestyrelsespost for euroområdet i IMF. Kommissionen foreslår, at 2025 sættes som frist for indførelsen af en enkelt bestyrelsespost.

I forbindelse med forslaget til en rådsafgørelse om foranstaltninger til etablering af en samlet repræsentation for euroområdet i IMF, der fremlægges sammen med denne meddelelse, foreslår Kommissionen en model for, hvordan medlemsstaterne kan forblive individuelle IMF-medlemmer. En af følgerne heraf er, at hver enkelt euroområdemedlemsstat fortsat vil kunne optage IMF-lån.

Med en enkelt bestyrelsespost for euroområdet vil det være nødvendigt med i) regler vedrørende den interne styring af euroområdevalgkredsen eller valgkredsene, og ii) en samordningsmekanisme, der kan give retningslinjer for de holdninger, som skal indtages i IMF's bestyrelse på vegne af euroområdet. Det vil kunne ske på basis af opgraderede strukturer i Bruxelles, herunder i Eurogruppen og i EWG.

Som en overgangsordning foreslår Kommissionen, at det, indtil der er indført en enkelt bestyrelsespost for euroområdet, sikres, at euroområdet har observatørstatus i bestyrelsen. En observatørstatus for euroområdet, som i bestyrelsen er repræsenteret ved repræsentanten for en euroområdemedlemsstat, der allerede er medlem af bestyrelsen, og som støttes af Kommissionen og Den Europæiske Centralbank, vil på passende måde afspejle den rolle, som euroområdet spiller i den globale økonomi, og de ændringer i styringen af økonomisk og

finansiel politik, som har fundet sted, siden krisen begyndte. Hermed vil en repræsentant for euroområdet officielt kunne repræsentere euroområdet i de bestyrelsesmøder i IMF, hvor der drøftes euroområdepolitikker. Og det vil gøre euroområdet mere synligt og øge euroområdets internationale profil som en vigtig global aktør. Forskellen mellem denne repræsentation for euroområdet og den nuværende ordning er det specifikke mandat, som en enkelt repræsentant for euroområdet vil få, når vedkommende er valgt af Eurogruppen. For øjeblikket repræsenterer formanden for EURIMF hele Unionen og vælges af EU's eksekutivdirektører i Washington D.C. Dette vil blive fulgt op med en ny aftale med IMF om informationsdeling og høringer.

5. REPRÆSENTATION I ANDRE INTERNATIONALE FORA, NAVNLIG HVAD ANGÅR ANLIGGENDER, DER ER AF BETYDNING FOR BANKUNIONEN

Selv om der er repræsentanter fra Unionen og/eller euroområdet til stede i andre fora end IMF, har dette ikke altid - som det fremgår af afsnit 2 - kunnet sikre, at euroområdet taler med én stemme. Euroområdets interesser bliver repræsenteret på en særlig effektiv måde, når holdningerne er blevet ordentligt samordnet på forhånd, men i praksis er det ikke altid tilfældet. Kommissionen vil derfor forsøge at få samordningen yderligere forbedret i alle internationale fora, især på områder, hvor der er ved at ske en yderligere uddybning, for eksempel i anliggender af betydning for Bankunionen.

Kommissionen vil arbejde sammen med medlemsstaterne om i løbet af de kommende måneder at få indført mekanismer, hvor holdninger til Rådet for Finansiell Stabilitet og i givet fald til andre relevante standardgivende organer kan samordnes for euroområdet og, hvor det er muligt, for Unionen som helhed. Sådanne mekanismer kan for eksempel indebære en stærkere forpligtelse til at respektere fælles holdninger, der er fastlagt i de relevante EU-samordningsfora, regelmæssige drøftelser om holdninger og samordningsspørgsmål på højeste plan inden for relevante tilsynsorganer eller politiske beslutningstagende organer, såvel før som efter vigtige internationale møder.

6. KONKLUSIONER

Den eksterne repræsentation for euroområdet må styrkes, således at euroområdet vil kunne spille en mere aktiv og særskilt rolle i internationale institutioner og fora. Med den stærkere interne styring i euroområdet, som nu er nået, vil dette være et stort skridt i retning af at fremme euroområdets vægt i den globale økonomi. Hermed vil euroområdet få lejlighed til at deltage i udformningen af regler for den internationale finansielle arkitektur og bidrage til at fuldføre den eksterne dimension af Den Økonomiske og Monetære Union.

Som beskrevet ovenfor fokuseres der i denne meddelelse på IMF som det første skridt til at styrke den eksterne repræsentation for euroområdet.

Til det formål opfordrer Kommissionen Rådet til at vedtage afgørelsen om foranstaltninger med henblik på senest i 2025 at få indført en samlet repræsentation for euroområdet i IMF; at nå frem til en ny aftale om samordningen for euroområdet vedrørende IMF-anliggender, herunder ansvarlighed, og en aftale om en fælles ramme for, hvordan omgrupperingen af euroområdevalgkredse skal foregå, og med principper for, hvordan de to bestyrelsesposter fra IMF's kvote- og styringsreform fra 2010 skal håndteres; og at gøre SCIMF til et fuldt udbygget EFC-Underudvalg for alle internationale finansielle institutioner i Bruxelles, blandt andet med en ren euroområdeenhed, som også vil gælde for EURIMF i Washington D.C.

Kommissionen vil forsøge yderligere at få forbedret samordningen i alle internationale fora. Den vil navnlig se på områder, hvor ØMU'en er ved at blive uddybet yderligere. Kommissionen vil arbejde sammen med medlemsstaterne om i løbet af de kommende måneder at få indført mekanismer, hvor holdninger til Rådet for Finansiell Stabilitet og i givet

fald til andre relevante standardgivende organer kan samordnes for euroområdet og, hvor det er muligt, for Unionen som helhed.

For at overvåge, hvilke fremskridt der gøres, og identificere, hvor der er behov for yderligere forbedringer, vil Kommissionen regelmæssigt aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet. Kommissionen vil også gøre status over, hvordan situationen ser ud på dette område, når den præsenterer sin hvidbog forud for trin 2 i fuldførelsen af ØMU'en i foråret 2017, sådan som det er fastlagt i rapporten fra de fem formænd.

Tabel 1: Oversigt over Unionens og euroområdet repræsentation i relevante internationale finansielle institutioner

Institution	Nuværende status for Unionen
IMF	Unionen har ingen formel status i IMF. Kommissionen har observatørstatus i Den Internationale Monetære og Finansielle Komité (IMFC), men ikke i IMF's bestyrelse. ECB har observatørstatus både i IMFC og i bestyrelsen.
G7	På lederniveau er Unionen samlet repræsenteret af formanden for Kommissionen og formanden for Det Europæiske Råd. I finansministermøderne i G7 er Unionen repræsenteret af Kommissionen, ECB og Eurogruppens formand.
G20	Unionen er fuldgyldigt medlem af G20. På lederniveau er Unionen samlet repræsenteret af formanden for Kommissionen og formanden for Det Europæiske Råd. I finansministermøderne i er Unionen repræsenteret af Kommissionen, Rådets formandskab og ECB.
FSB	Unionen er fuldgyldigt medlem af Rådet for Finansiell Stabilitet. Af andre FSB-medlemmer er der G20-landene samt et antal andre vigtige økonomier og international organisationer.
OECD	Unionen har en specifik status i OECD, og denne status er fastlagt i tillægsprotokol nr. 1 til OECD-konventionen og fortolket i en udtalelse fra OECD's juridiske tjeneste. Unionen er omfattet af de samme prerogativer som medlemmerne, dog med to undtagelser: Unionen har ikke ret til at stemme og skal ikke give et obligatorisk bidrag til OECD's budget. Unionen er fuldgyldigt medlem af en række OECD-komitéer, heriblandt især Komitéen for Udviklingsbistand (DAC).
Verdensbanken	Unionen som sådan er ikke repræsenteret i Verdensbankens bestyrelse. Kommissionen har observatørstatus i Udviklingskomitéen (dvs. på ministerplan).
BIS	ECB har en fuld bestyrelsespost i Den Internationale Betalingsbank. BIS-medlemskab er forbeholdt centralbanker.
EBRD	EBRD-medlemskab omfatter 64 regeringer, Unionen og Den Europæiske Investeringsbank (EIB). Unionen som sådan er aktionær (med 3,05 % af det samlede antal stemmer) i banken.